

vare ved! Jeg maa oprigtig tilstaae, at jeg ikke er ganske rolig i saa Henseende, thi det Hovedprincip, fra hvilket det ærede Medlem i sit Foredrag gik ud, indeholdt ikke nogen fuld Betryggelse derfor. Det ærede Medlem opstillede nemlig den Sætning, at det var rigtigst at vedtage dette Lovforslag, saaledes som det ifjor var vedtaget af Folkethinget. Derved vilde vi ganske vist slippe nemt fra det, og forsaavidt kunde jo dette Princip have sine gode Sider. Men naar jeg seer hen til, hvorvidt jeg tør haabe paa i Modgangstilfælde at kunne støtte mig til det ærede Medlem med Hensyn til det af mig nys nævnte Punkt, saa kommer jeg uregtelig ved at gaae fra det omtalte Princip til at nære nogen Frygt, eftersom der ikke ifjor var vedtaget Noget i Folkethinget om det nævnte Punkt. Smidlertid takker jeg dog det ærede Medlem, fordi han i Diebliffet har ydet sin Understøttelse. — Et andet æret Medlem har gjort gjældende imod dette Udvalgets Forslag, at det kun frembringer en ny Uoverensstemmelse, men ikke hæver den Uoverensstemmelse, som er tilstede paa et andet Sted i Næringsloven med Hensyn til Beskaffningen af Kjøbstæderne og Landet; det angaaer nemlig kun den aarlige Afgift, medens der allerede nu er Uligghed tilstede med Hensyn til Kjendelsen for Næringsbeviser. Dertil vil jeg svare, at dette dog er noget mindre Væsentligt, naar det maa indrømmes, at det er de samme Kasser, hvorom der i begge Tilfælde er Tale, nemlig Statskassen paa den ene Side og Kommunekassen paa den anden Side. — Den Indvending, som ogsaa er fremkommen, at en Bestemmelse som denne ikke hører hjemme i det nu foreliggende Lovforslag, havde jeg ikke ventet, efterat vi jo for saa kort Tid siden baade have reformeret Rangforordningen og have affstukket Grændserne for Domstolenes Competence i en Lønningsslov; men man kan jo vistnok i det Væsentlige desuagtet have Ret i saa Henseende. — Der er fremdeles blevet udtalt den Anskuelse, at Kjøbstæderne ikke skulde have det ringeste gyldige Krav paa noget Hensyn ved denne Beskaffning, eftersom den foreliggende Sag jo i Virkeligheden slet ikke kommer dem ved. Det ærede Medlem for 8de Kreds her straaer overfor

(Brind-Seidelin) bemærkede endogsaa i saa Henseende, at Kjøbstæderne jo havde en vis Grændse affstukket, indenfor hvilken der var givet dem visse Garantier, og udenfor den kunde deres Interesser ikke naae. Dette berøer imidlertid efter min Overbeviisning paa en meget stor Viltsfarelse. Kjøbstædernes Interesser naae langt videre end til det Belte, som man har draget omkring dem i Henseende til Næringsforholdene. Sa, jeg troer, at en nøiere Undersøgelse maaffee endogsaa vilde vise, at Kjøbstædernes Interesse for en meget væsentlig Deel just laa udenfor det omtalte Belte. De Steder, hvorfra der er langt til en By, have vistnok den Giendommelighed, at Behoerne der sjeldnere komme til Byen, men saa gjøre disse Behoere ogsaa ofte til Gjengjæld meget større Indkjøb, naar de komme til Byen. Det er meget hyppigt, at just de fjernere Boende ere de bedste Gjæster i Byerne. Naar der nu bliver Spørgsmaal om Oprettelsen af nye Handelspladser, saa ville disse netop blive anlagte paa saadanne Steder, der ere fjernere fra Byerne, og hvor de nye Etablissementer derfor kunne vente at drage Handelen til sig fra Byerne. Dersom dette er givet — og jeg troer ikke, at det skal kunne benægtes —, saa vil dermed den her foreslaaede Lovs Forbindelse med Kjøbstædernes Interesse ogsaa være givet. Hidtil har det nemlig været en væsentlig Hindring for de nye Handelspladseres Opkomst, at kun en enkelt Mand paa et saadant Sted har faaet Tilladelse til Brændevinshandel. Han har derved faaet et Forspring for sine Concurrenter, som har skadet disse, medens han selv har slaaet sig til No med dette sit Privilegium. Naar den her foreslaaede Lov bliver gennemført, vil derimod den naturlige og frie Concurrence komme tilstede, og den vil paa mange Maader bidrage til at hæve de Handelspladser, hvis Dannelse allerede er begyndt. Det foreliggende Lovforslag staaer saaledes virkelig i nøie Forbindelse med Kjøbstædernes Interesser, og jeg maa derfor meget anbefale, at man herunder viser dem den ringe Smødekommun, som det vil være at vedtage Udvalgets Endringsforslag under Nr. 12.

Melchior: Jeg har begjæret Ordet for